

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวในรายการ “คืนความสุขให้คนในชาติ” ออกอากาศทาง โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วันเสาร์ที่ 12 ธันวาคม 2558 เวลา 08.00 น.

สวัสดิ์ศรีรับ พ่อแม่พี่น้องชาวไทยที่รักทุกท่าน

กิจกรรม “Bike For Dad ปั่นเพื่อพ่อ” ตามพระราชปณิธานของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้เสร็จสิ้นไปด้วยความเรียบร้อย อย่างน่าประทับใจ ในการที่ร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์ของชาติไทยอีกครั้งหนึ่ง เป้าหมายสำคัญก็คือ **“การรวมพลังแห่งความภักดีแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และร่วมใจสามัคคีของคนในชาติ”** ทั้งนี้ “ความสามัคคีเป็นกำลังอย่างสูงสุดของหมู่ชน” ให้สมดังพระราชดำริส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานแด่พสกนิกรชาวไทย เมื่อ 50 กว่าปีที่ผ่านมามีใจความว่า “...ประเทศไหน ถ้าประชาชนพลเมือง มีความสามัคคีกลมเกลียว กันดี มีระเบียบวินัย ประเทศนั้นก็เจริญและอยู่ในฐานะดี จึงเห็นได้ว่าความสามัคคีกลมเกลียวกันนั้น ระหว่างคนในชาติ และความเข้าใจรักภักดีระเบียบวินัย เป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่ง ที่จะช่วยนำประเทศชาติสู่ความวัฒนาถาวร...”

ในการนี้ ผมขอขอบคุณพี่น้องประชาชนชาวไทยทุกคน ทั้งผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรมปั่นเพื่อพ่อ และผู้เฝ้ารอรับเสด็จฯ อยู่ 2 ข้างทาง อย่างเนืองแน่น ผู้ให้กำลังใจอยู่ที่บ้าน และทุก ๆ คนด้วย ที่ล้วนมีส่วนร่วมในความสำเร็จ เป็นเจ้าภาพร่วมกัน รวมทั้ง เจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ทุกภาคส่วน ทั้งภาคธุรกิจเอกชนด้วย ที่อยู่เบื้องหลัง ทำให้กิจกรรมเฉลิมพระเกียรติครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยในทุกขั้นตอน ทุกพื้นที่ ก็ถือว่าเป็นสัญญาณที่ดีสู่ศักราชใหม่ แสดงความพร้อมรับมือกับความท้าทายใหม่ ๆ ในศกหน้า และการก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ด้วยความ “รู้ รัก สามัคคี” ของคนในชาติ

สำหรับการเตรียมตัว เตรียมประเทศ ให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่เรียกว่า AEC นั้น กำลังจะเริ่มในปีใหม่ที่จะมาถึงนี้ รัฐบาลมีการดำเนินการอย่างบูรณาการ และประสานสอดคล้องตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง เพื่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อาทิ

1. การผลักดันการส่งออก ในปี 2559 ได้มีการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการค้าระหว่างประเทศ (พทค.) ประกอบด้วย 9 กระทรวงที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ในส่วนของเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ร่วมมือกันในการที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาคธุรกิจร่วมกับรัฐด้วย ในปัจจุบันมีการประชุมร่วมกันไปเรียบร้อยแล้ว ได้มีการร่วมกันพิจารณากำหนด 7 ยุทธศาสตร์สำคัญ คือ (1) การเปิดประตูการค้าและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก หรือ TPP ซึ่งจะต้องมีการพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบ RCEP อันนี้เราก็ต้องรวมถึงการขยายประโยชน์ของ FTA ที่มีอยู่ ต้องมีแรงจูงใจ RCEP ให้ได้โดยเร็ว แล้วก็การพิจารณาเปิดเจรจาจัดทำ FTA ใหม่ (2) การเร่งรัดขยายตลาดส่งออกเชิงรุก โดยใช้ความต้องการตลาดเป็นตัวนำการผลิต หรือกำหนดสินค้า บริการที่จะผลักดันการส่งออก และมีการ

กำหนดกลยุทธ์เชิงลึก ลงถึงในระดับเมือง มุ่งเน้นการเจาะตลาดใหม่ ๆ เจาะกลุ่มตลาดเฉพาะ และช่องทาง การค้าออนไลน์ (3) การส่งเสริมการค้าชายแดน ทั้งนี้ก็เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน (4) การส่งเสริมผู้ประกอบการไทย ไปดำเนินธุรกิจและลงทุนในต่างประเทศ (5) การปรับ โครงสร้างการค้าสู่การค้าบริการ เพื่อเป็นจักรกลใหม่ในการขับเคลื่อนการค้า โดยมีธุรกิจบริการที่ ให้ ความสำคัญ 6 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจบริการด้านสุขภาพ ธุรกิจบันเทิงและคอนเทนต์ ธุรกิจโลจิสติกส์ ธุรกิจ การศึกษา ธุรกิจบริการเกี่ยวกับการต้อนรับ และธุรกิจบริการวิชาชีพ ก็ขอให้มีการกำหนดมาตรฐานที่ดีเพียงพอ ในการมีงาน มีอาชีพ มีรายได้สูงขึ้น และทำงานได้จริง ๆ (6) การเพิ่มบทบาทของ SMEs ในการผลักดันการค้า และสร้างนวัตกรรมเศรษฐกิจใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม คือต้องสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา แล้วก็ผูกพันเชื่อมโยง ไปกับท้องถิ่นเขาด้วย ภาคการผลิต (7) การสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมส่งออก ทั้งนี้เราก็จะยกระดับ ผู้ประกอบการส่งออกจากเดิมที่เป็นเพียงผู้รับจ้างผลิต ไปสู่ผู้ประกอบการที่มีการออกแบบ หรือผู้ประกอบการที่ มี แปรนด์เป็นของตนเอง มีหลายอย่างมีศักยภาพ รัฐบาลก็จะเอาจริงเอาจังกับเรื่องเหล่านี้

2. การปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนในช่วง 7 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2558 - 2564 มุ่งสู่แนวทางจัดตั้ง คลัสเตอร์ ซุปเปอร์คลัสเตอร์ โดย

(1) กำหนดการจัดตั้งซุปเปอร์คลัสเตอร์ ใน 9 จังหวัด ซึ่งรัฐบาลได้แก้ไขกฎระเบียบและปรับปรุงกฎหมาย ให้มี ความเป็นสากล จำนวน 367 ฉบับ ทั้งเรื่องกฎหมายอำนวยความสะดวก การค้าการลงทุน สิทธิมนุษยชน และ กฎหมายที่ประชาชนได้ประโยชน์ทั้งสิ้น บางอย่างก็ยังอยู่ในขั้นตอนพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผมก็รับฟังข้อ ชัดแย้ง หรือความเห็นของทุกภาคส่วน ก็ไปพิจารณาเพิ่มเติมกันในสามวาระของ สนช. ก็แล้วกัน ก็อย่าเพิ่งเข้าใจ ว่าทุกอย่างประกาศไปแล้ว ความขัดแย้งสูง ผมไม่อยากจะพี่น้องลำบาก เหน็ดเหนื่อย ต้องมาประท้วงในเรื่องที่ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ เพราะยังไม่เดินหน้าไปถึงไหนเลย เพียงแค่มาพิจารณา ครม. ก็ส่งกลับไปให้ ทำให้ครบ เอา ข้อพิจารณา ข้อสังเกตของท่านทั้งหลายใส่เข้าไปด้วย คราวนี้จะทำได้อย่างไร ก็ต้องไปทำในเพิ่มเติมในหลักการ และเหตุผลให้กว้างขึ้น เพื่อจะได้ไปถกแถลงในประเด็นที่ท่านเสนอมานี้ได้ ไม่อย่างนั้นจะตีกรอบ ก็จะกลายเป็นว่า รัฐบาลเป็นคนกำหนดทั้งสิ้น แต่ต้องช่วยกัน ต้องแบ่งเบากันบ้างว่าจะอะไรจะได้ อะไรจะเสีย รัฐบาลผมมีนโยบายว่าคนที่ ได้ประโยชน์ต้องเป็นประชาชน รัฐบาลก็ต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด แต่ทั้งนี้ก็ต้องไม่ไปละเมิดพันธสัญญาของคนอื่น เขาด้วย กับต่างชาติที่เราต้องมีการค้าการลงทุนร่วมกัน

(2) เรื่องของการเพิ่มสิทธิประโยชน์ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพื่อจะสร้างแรงจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนใน ไทยมากขึ้นในประเทศไทย เราจำเป็น เพราะต้องเป็นอาชีพเสริมสำหรับภาคการเกษตรด้วย ซึ่งนับวันจะมีปัญหา มากขึ้น ถ้าเรามีอุตสาหกรรมบ้าง ที่เป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ก็จะช่วยให้พี่น้องมีรายได้ เลี้ยงดูครอบครัว เลี้ยงดู พ่อแม่ แล้วพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ ด้วยการรวมกลุ่ม โดยเฉพาะสินค้าทางการเกษตร เราก็ต้อง ปรับปรุง เกี่ยวกับเรื่องของสหกรณ์ การเกษตรทั้งหมด ที่มีหลายประเภทด้วยกัน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น วันนี้ ได้สั่งการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปดำเนินการแล้ว ในส่วนของการลงทุนปัจจุบันนั้น ก็เร่งรัดการลงทุนที่ เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพื่อเป็นการยกระดับพื้นที่ที่มีศักยภาพให้เป็นฐานการผลิต ในอุตสาหกรรม เป้าหมาย 10 ประเภท ด้วยกัน อาทิ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ การแปรรูปอาหาร ทุนยนต์เพื่ออุตสาหกรรม การแพทย์ครบวงจร การ

ขนส่งและการบิน เชื้อเพลิงและเคมีชีวภาพ และดิจิทัล ทั้งนี้เราจะเน้นการพัฒนาสินค้าที่มีคุณภาพ ส่งเสริม ด้านนวัตกรรม เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และเน้นการนำวัตถุดิบในแต่ละพื้นที่มาแปรรูป สร้างความเชื่อมโยง SMEs กับการประกอบการในระดับกลาง ระดับใหญ่ ให้เชื่อมโยงกันให้ได้ เพื่อจะเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนระดับล่าง

(3) การเตรียมความพร้อมให้การสนับสนุน ส่งเสริม และแก้ไขปัญหาอุปสรรค ทั้งเรื่องปัญหาที่ดิน วันนี้ก็ต้อง แก้ไขกันมากมายไปหมด ทั้งที่ดินบุกรุก ที่ดินราชพัสดุ ที่ดินอะไรต่าง ๆ คือจนทุกคนเคยชินไปแล้ว จนไม่รู้ว่า กฎหมายอยู่ตรงไหน วันนี้เอากฎหมายมาว่ากันก่อน เราจะดูแลให้ตามสมควรที่ไม่ผิด ไม่ทำให้คนอื่นเกิดความ เหลื่อมล้ำ อะไรทำนองนี้ ในเรื่องของการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เราก็ต้องเร่งในเรื่องของการให้ การบริการ One Stop Service ว่าข้อมูลต่าง ๆ จะทำอย่างไร จะไปที่ไหนบ้าง ก็มาที่เดียว One Stop Service วันนี้ก็มีที่กรุงเทพฯ แล้วก็ที่มีที่จังหวัดที่เตรียมการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษแล้ว หลายจังหวัดด้วยกัน ก็ติดตามเอา แล้วกัน

(4) การจัดทำระบบบัญชีเดียว เพื่อรองรับข้อมูลผู้ประกอบการให้ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง เพื่อจะขอรับการ ส่งเสริมการลงทุนต่อไป ปีนี้รัฐบาลได้อนุมัติไปแล้ว จำนวนเกือบ 2 พันโครงการ มีมูลค่าการลงทุน ประมาณ 7 แสนล้านบาท ซึ่งก็จะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในหลายมิติ ทั้งการเพิ่มรายได้จากการส่งออกกว่า 1 ล้านล้านบาท เพิ่มการใช้วัสดุในประเทศราว 8 แสนล้านบาท ก่อให้เกิดการลงทุนใน 20 จังหวัด และช่วยเพิ่มรายได้ต่อ หัวของประชากรในพื้นที่ผ่านโครงการต่าง ๆ คิดเป็นมูลค่า กว่า 4 หมื่น 4 พันล้านบาท ถ้าไม่ทำแบบนี้ไปไม่ได้ ผ่ากัไว้กับเกษตรกร แล้วก็ผลิตผลทางการเกษตรอย่างเดียวไปไม่ได้แน่นอน ต้องสร้างความเจริญไปสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น ทั้งภาคการเกษตร เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมแนวใหม่ทั้งหมดในทุกพื้นที่ ก็ขอรับรองว่า ขอให้สนับสนุน รัฐบาลด้วย ในโครงการที่ดี ๆ ท่านมีปัญหาที่พูดคุยกัน ด้วยวิธีทางที่ถูกต้อง เข้าช่องทางที่ถูกต้องแล้วกัน

(5) การเชิญชวนนักลงทุนต่างชาติให้มาลงทุนในไทย รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนในลักษณะ “ไทย + กลุ่มประเทศ อาเซียน” ก็เหมือนไทยบวก 1 ไปประเทศโน้น ประเทศนี้ หรือประเทศเพื่อนบ้านมาประเทศไทย ก็เป็นอาเซียน บวกหนึ่ง เช่นเดียวกัน

(6) การเดินหน้าการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน จำนวน 10 พื้นที่ ปี 2558 จำนวน 6 พื้นที่ และปี 2559 จะเพิ่มอีก 4 พื้นที่ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพด้วย เป็นการจัดตั้งซูเปอร์คลัสเตอร์ อะไรก็แล้วแต่ อัน นั้นก็เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งเหมือนกัน อาจเกิดทั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษก็ได้ หรือนอกเขตก็ได้ ตรงที่มีศักยภาพก็ แล้วกัน วันนี้ต้องเป็นความร่วมมือกันระหว่างของภาครัฐ ภาคเอกชนที่เขาตั้งใจจะลงทุน เพราะบางครั้งมีปัญหา มากมายหลายอย่าง พวกสาธารณูปโภคพื้นฐาน ไฟฟ้า ประปา ถนน ก็มีปัญหามาก เพราะฉะนั้นก็ขอรับรองพวก เราด้วยกันว่าเวลาลงทุนมาแล้ว พวกที่มีพื้นที่ต่าง ๆ ก็อย่าขายจนแพงเกินความเป็นจริงมากเกินไป ขึ้นเป็น 100 เท่า อย่างนี้ก็ไม่ไหว การลงทุนก็ไม่เกิดขึ้น ถ้าเราทำทุกอย่างได้ตามแผนงานของรัฐบาลในระยะเวลานี้ จะ เป็นการเริ่มต้น และส่งผลต่ออนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจ้างงานในพื้นที่ การสร้างชนเมืองในชนบท การเพิ่ม การค้าการลงทุนตามแนวชายแดน การค้าชายชายแดน แล้วก็มีการใช้วัตถุดิบทั้งในและต่างประเทศร่วมกัน เรา จะได้แก้ปัญหาเรื่องยาง เรื่องข้าวให้ได้ครบวงจร ใช้ในประเทศให้มากขึ้น 30% อย่างที่ตั้งใจไว้ ก็ต้องมีโรงงาน

เกี่ยวกับเรื่องยาง แล้วก็ทำนอกจากเป็นยางรถยนต์แล้ว ก็ยังเป็นเรื่องของยางปูพื้น ปูสนามกีฬา ถูมือ เดิมเราทำมากอยู่แล้ว ต่อไปก็เป็นเรื่องวัสดุอื่น ๆ ใช้ในการประกอบกัน เป็นผนังห้องน้ำสำหรับคนเจ็บคนป่วย หรือทำเกี่ยวกับเรื่องเฟอร์นิเจอร์ เกี่ยวกับเรื่องเครื่องนอน เรามีฝีมือทั้งสิ้น วัตถุดิบก็มีจำนวนมาก ก็ต้องเพิ่มทักษะเข้ามา เพิ่มโรงงานเข้ามาแล้วก็เรียนรู้เรื่องเทคโนโลยี การประกอบต่าง ๆ ให้เป็นนวัตกรรมที่แข่งขันกับคนอื่นเขาได้ ต้องมีความแตกต่าง ถึงแม้ว่าเราจะมีค่าแรงที่สูงพอสมควร แต่เราก็ต้องไปลดตรงอื่นให้ได้ ต้นทุนการผลิตจะลดยังไง ก็เอาของในประเทศมา รัฐบาลก็จะดูแลตรงนี้ด้วย เพื่อจะรองรับการประกอบการ ภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด เรากำลังทำอยู่ทั้งหมด เรื่องแรงงานที่มีฝีมือเราขาด จำนวนมากวันนี้เร่งรัดไปแล้ว ทั้งเร่งด่วน ระยะสั้น ระยะยาว เร่งด่วนก็ต้องเอา จบไปแล้ว ถ้าระยะสั้นก็ปี 4 ที่กำลังจะจบเอาอบรมในสาขาที่ต้องการ ถ้าระยะยาว ก็ ปี 1 ถึง ปี 4 ในรุ่นต่อไป ก็ต้องเตรียมการให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

3. การเตรียมแรงงานที่มีฝีมือ มีปัญหามากในภาค อุตสาหกรรม ขาดแคลน ไม่เพียงพอ ทั้งนักวิจัย นักพัฒนา หัวหน้างาน ผู้จัดการต่าง ๆ เหล่านี้ ทั้งภาคอุตสาหกรรม และภาคการบริการ ท่องเที่ยว ทั้งหมด ยังขาดอยู่จำนวนมาก เทคนิคเขียนอีก เรื่องเกี่ยวกับเรือ รถไฟ รถไฟฟ้า การขนส่ง ทางบก ทางเรือ ทางอากาศ ช่างซ่อมเครื่องบิน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เรากำลังขาดอยู่ทั้งสิ้น ก็ได้เร่งรัดไปแล้ว ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเราผลิตแรงงานไม่เพียงพอก็ไม่ตอบสนองต่อการขยายตัวของเราไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC นั่นเอง เรื่องนี้กระทรวงแรงงานได้บูรณาการ ในการจัดทำข้อมูลแรงงาน ร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็น “ผู้ใช้ – ผู้ผลิตแรงงานที่มีฝีมือ” ก็ต้องสอบถามจากผู้ประกอบการไทยด้วย เพราะขาดทั้งต่างประเทศมาลงทุน ทั้งในประเทศที่ขาด ก็มี 2 อย่าง แรงงานที่มีฝีมือ ซึ่งเราต้องผลิตมากขึ้น ต้องยอดอะไรก็แล้วแต่ กับอีกอันคือแรงงานไม่ต้องมีฝีมือ ใช้แรงงานอย่างเดียวก็ต้องเป็นเรื่องของความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการใช้แรงงานต่างด้าว ก็ต้องควบคุมกันให้ได้ ทุกคนก็เป็นมนุษย์ทั้งนั้น เราก็ต้องดูแลเขาให้ดีที่สุด อย่าไปเอาเปรียบเขา การค้ามนุษย์เป็นสิ่งที่ร้ายแรง วันนี้มีโทษทัณฑ์มากมาย ทั้งผู้ทำ ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด เจ้าหน้าที่ มีโทษทุกอย่าง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความจริงจังของรัฐ วันนี้ผมก็กำชับไปแล้ว ไม่ว่าจะในเรื่องของการทำความผิด เรื่องของประมง เรื่องของค้ามนุษย์ จะต้องลงโทษอย่างเด็ดขาด แล้วก็จะต้องมีการจัดทำข้อมูลเชิงสถิติตัวเลข ของความต้องการแรงงาน ว่าเป็นอย่างไร เท่าไร ประเภทใดบ้าง และในระดับการศึกษาใด ความรู้ ความชำนาญที่ต้องฝึกเพิ่มเติมให้เขามีอะไรบ้าง หลายสาขามีความต้องการทั้งหมด ต้องมีรายละเอียดเหล่านี้ทั้งหมด ปัญหาเราก็คือการจัดทำข้อมูลทั้งหมด ไม่ว่าจะเรื่องประชาชน เรื่องอาชีพ เรื่องรายได้ ผมก็เน้นว่า ปี 2560 นี้ น่าจะทำให้สำเร็จ บัตรประชาชนที่มีระบุอาชีพ รายได้ ไม่ต้องอาย มีรายได้น้อยรายได้มากก็คนไทยทั้งสิ้น ผมต้องการให้แยกแยะให้ได้ว่ารัฐบาลจะได้ใช้งบประมาณอย่างไรให้เหมาะสม เพราะเรารายได้ยังน้อยอยู่ แต่ถ้าหากว่าเศรษฐกิจดีขึ้นมาก ๆ วันหน้าก็ดีขึ้นเอง ทุกคนก็คงจะลืมตาอ้าปากกันได้ หมดหนี้หมดสินกันเสียที แต่ถ้าไม่เริ่มแบบผมทำวันนี้ไปไม่ได้แน่นอน ก็จะไปเรื่อย ๆ เป็นหนี้ไปเรื่อย ๆ อยากจะขอร้อง ขอความร่วมมือด้วยแล้วกัน

เรื่องของแรงงานก็ยังไม่จบ ต้องมีการจัดทำข้อมูลแรงงานพื้นฐานในระบบ เช่น Smart Job Center เพื่อให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ใช้ในการบริหารงานร่วมกันเรียกว่าบูรณา

การ สำหรับผู้ต้องการแรงงาน จากตัวแรงงานเอง จะต้องเจอกัน ไม่อย่างนั้นบริษัทต่าง ๆ บางที บางบริษัทก็มีประสิทธิภาพ บางบริษัทก็ซื้อตรง ซื้อสัตย์ บางบริษัทก็ไม่ค่อยซื้อสัตย์ ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของแรงงานในอนาคตต่อไปด้วย

“โครงการเพิ่มผลิตภาพแรงงานไทย” รัฐบาลก็ช่วยเหลือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีนวัตกรรม มีความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน อาทิ เช่นการพัฒนาแรงงานมีทักษะฝีมือสูงขึ้น เป็น Multi Skill สามารถทำงานได้มากขึ้น ในเวลาเท่าเดิม แล้วก็เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดการสูญเสียในการผลิต ขณะเดียวกันสามารถลดการสูญเสียในวงจรการผลิตด้วย ลดต้นทุนการผลิตได้จริง โดยจะนำร่อง SMEs และสถานประกอบกิจการ จำนวน 260 แห่ง ใน 20 กลุ่มธุรกิจ อาทิ ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม สิ่งทอและแฟชั่น เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์จากไม้ หัตถกรรม อัญมณีและเครื่องประดับ เป็นต้น มีการจัดตั้ง “ศูนย์บริการให้คำปรึกษาเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน” (ศปพ.) ภายในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อให้คำปรึกษาแก่สถานประกอบกิจการต่าง ๆ ในการดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงขบวนการผลิตหรือขั้นตอนการทำงาน รวมถึงการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จะช่วยสามารถลดการสูญเสียในวงจรการผลิตได้ ทั้งนี้สถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปนั้น กฎหมายกำหนดไว้แล้วว่าต้องฝึกอบรมลูกจ้าง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด ทุกปี โดยสามารถนำค่าใช้จ่ายในการพัฒนาฝีมือแรงงานไปลดหย่อนภาษีได้ ร้อยละ 200 ก็ขอให้ช่วยด้วย

ทั้งนี้การเตรียมความพร้อมทางด้านบุคลากรในด้านต่าง ๆ นั้น ไม่ว่าจะเป็ภาคอุตสาหกรรม ช่างเทคนิค ช่างฝีมือ บุคลากรทางการแพทย์ การศึกษา รวมทั้งข้าราชการรุ่นใหม่ คงต้องไม่ใช่เฉพาะการเพิ่มจำนวนเท่านั้น ต้องสามารถให้บริการ ปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นสากล ได้รับการยอมรับ มีความรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนและประชาคมอาเซียน รวมทั้งประเทศสมาชิก ตลอดจนบุคลากรต้องสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ต้องมีทักษะทั่วไปด้านภาษา ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ด้วย ที่จำเป็นในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนเท่าที่ทำได้ในระยะแรก ต่อไปก็คงจะพัฒนาเก่งขึ้นในอนาคต เพื่อจะเป็นหัวหน้างานต่อไปอย่างไร ในการการประชุมต่าง ๆ เหล่านั้น ถ้าหากว่าเรามีการรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น จะเข้าใจมากขึ้นว่าเขาประชุมกันเรื่องอะไร เขาเจรจากันเรื่องอะไรกันอยู่ ระดับที่ต้องพัฒนาไปสู่ตรงกลาง กับตรง Top ของกิจการแต่ละกิจการ ท่านต้องมีการพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง พวกแรงงานข้างล่างก็ต้องรู้เหมือนกัน เพราะท่านก็ต้องมีเพื่อนร่วมงานมีนายจ้างเป็นชาวต่างประเทศด้วย รู้ไม่ต้องมาก นิด ๆ หน่อย ๆ ทักทายได้ อะไรได้ พูดคุยกันได้พอสมควร ในส่วนของทักษะเฉพาะภาษาประเทศเพื่อนบ้านผมก็เห็นมีการฝึกมีการเรียนรู้มากตามทีวี โทรทัศน์ทุกช่อง แต่ผมก็ไม่ทราบว่าผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้นเท่าไร วันนี้สอนเรื่องนี้ เรื่องนั้น แต่ไม่รู้ว่าจะได้ผลได้อย่างไรว่าภาษาอังกฤษได้ถึงไหน ผมอยากให้แยกแยะอย่างนี้ได้ไหม ว่าเป็นภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน 1 อัน พื้นฐานคือคนทั่วไปต้องเรียนรู้จากง่าย ๆ อันที่สองภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ไข่มุม อุตสาหกรรมอะไรก็แล้วแต่ อันที่สามก็ภาษาอังกฤษสำหรับข้าราชการ อันที่สี่ก็เป็นภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว เพื่อจะเป็นเจ้าภาพ เจ้าบ้านที่ดี เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว มีความยากง่ายแตกต่างกัน และสุดท้ายก็เป็นเรื่องของ การศึกษาตามสถานศึกษาซึ่งมี

หลักสูตรของเขอยู่แล้ว วันนี้ต้องสอนให้คนฟังได้ก่อน ฟังเข้าใจให้ได้มากที่สุด กำลังเตรียมการเรื่องการเป็น HUB ด้วย เรายังต้องการเป็น HUB รักษาพยาบาล ผมก็แนะนำให้กระทรวงศึกษาธิการไปปรับในเรื่องนี้แล้ว ว่าปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนแพทย์ส่วนกลางมีไหม ปัญหาการขาดแคลนแพทย์ชนบทมีไหม แล้วก็การขาดแคลนในการที่จะเป็น HUB เรื่องการรักษาพยาบาล จะต้องสร้างความเชื่อมั่นโดยมีแพทย์ต่างประเทศมาเป็นที่ปรึกษา อะไรต่าง ๆ ด้วยไหม ให้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นไปดูในแผนการผลิตในปี 2559 นี้ให้ได้แล้วกัน ถึง 2560 ไม่อย่างนั้นก็เป็นอยู่เหมือนเดิม ขาดแพทย์ชนบท ทำไม่ไปเปิดหลักสูตรส่วนหนึ่ง มีสัดส่วน อันนี้มาจากต่างจังหวัด ภูมิภาคไหน ภาคนี้ ในจังหวัด โรงพยาบาลจังหวัด ให้จังหวัดนั้นเขาส่งคนมาเรียนแพทย์ กลับไปก็ต้องไปอยู่จังหวัดนั้นไม่ต้องมีย้ายไปไหนทั้งสิ้น เขาก็โตที่โน่น จะได้สร้างชุมชนเมือง การศึกษาก็มีโรงเรียน มีมหาวิทยาลัย ในภูมิภาคไป สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องวางอนาคตทุกอย่าง ไม่อย่างนั้นจะเกิดอะไรไม่ได้

ปัญหาสำคัญของบ้านเราในเวลานี้ สิ่งที่ผมเป็นกังวลอยู่หลายเรื่องด้วยกัน 1) เรื่องแรกคือการไม่เคารพกฎหมาย ทำให้เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายไม่ได้ กฎหมายก็จะคลายความศักดิ์สิทธิ์ลง ไม่ใช่กฎหมายเหล่านี้จะทำให้ละเมิดสิทธิมนุษยชน ผมต้องถามว่าแล้วท่านละเมิดสิทธิมนุษยชนคนอื่นเขาหรือไม่ ประเด็นอย่าพูดข้างเดียว ไม่ได้ วันนี้กำลังปฏิรูปอยู่ คนอื่นเขาเดือดร้อนหรือเปล่า สิ่งกังวลต่อไปก็คือถ้าเขาละเมิดกฎหมายเหล่านี้เดือดร้อนคนอื่น ต้องมีคนไม่ชอบ อันตรายก็จะเกิดขึ้น ก็เกิดการตีกัน ทะเลาะกัน ก็ไม่พ้นรัฐบาลต้องไปแก้ปัญหา เจ้าหน้าที่ก็เดือดร้อน ขอร้องเถิดครับไม่ว่าจะกลุ่มไหนก็ตาม อย่าฝ่าฝืนกฎหมายกันเลย กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ แล้วจะอยู่กันอย่างไร ถ้าไม่มีกฎหมาย ก็เหมือนเดิม 2) เรื่องที่สองก็คือไม่เชื่อมั่นกระบวนการยุติธรรม ความไว้นื้อเชื่อใจไม่เกิดขึ้น เพราะว่าอะไร เพราะไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจในขบวนการยุติธรรมว่าต้องเริ่มตรงไหน ไม่ใช่อยู่ที่ดี ๆ ก็กลัวอย่างเดียว กลัวตำรวจจับ ก็ต้องมีเหตุผล ทำไมเขาถึงจับ ทำไมถึงมีการเรียกร้องผลประโยชน์ สมยอมหรือเปล่า การที่จะไปว่ากล่าวให้ร้ายใครก็ต้องมีการร้องทุกข์ กล่าวโทษใช่ไหม แล้วก็ก็มีโอกาสในการพิสูจน์ทราบด้วยกระบวนการยุติธรรมทางกฎหมาย วันนี้ยุ่งไปหมดเลย เรื่องเหล่านี้ ผมพยายามทำทุกอย่างให้เป็นไปตามกฎหมายแล้ว วันนี้ก็จะเห็นได้ว่ามีความยุติธรรมหมดทุกอัน คือต้องเป็นธรรม ให้โอกาสทุกคน ก็ให้ทำความเข้าใจด้วย 3) เรื่องต่อไปผมคิดว่าจำเป็น ต้องให้คนไทยนี้ทราบขั้นตอนของการทำงานของภาครัฐบ้าง ไม่อย่างนั้นก็จะล้มล้างกันไปทุกอันไปเลย ทำอะไรก็ไม่ได้สักอย่าง พัฒนาก็ไม่ได้ อะไรก็ไม่ได้หมด บริหารอะไรก็ไม่ได้สักอย่าง นี้ เพราะไม่ทราบขั้นตอนว่าตัวเองจะเข้ามามีส่วนร่วมตรงไหน เรามี พรบ. ข้อมูลข่าวสารให้แล้ว ในนั้นก็ไม่ใช่ว่าจะต้องมาเริ่มตั้งแต่ต้น ถ้าเริ่มต้นไปไม่ได้ ฝ่ายรัฐต้องเป็นคนมาเริ่มต้นก่อนโดยความต้องการของคนในพื้นที่ หรือตามแผนงานระยะยาว ยุทธศาสตร์อะไรก็แล้วแต่ แล้วไปทำประชาวิจารณ์ ไปทำการประชุมสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ว่าโอเคไหม ถ้าโอเค ถึงจะเดินหน้าต่อไปได้ นั่นแหละเขาเรียกว่าความร่วมมือ จะทำไม่ทำอยู่ตรงโน้น แต่ถ้าเริ่มตอนแรก โครงการเกิดไม่ได้สักอันเลย แล้วจะทำอย่างไร ที่ผมพูดทั้งหมดไม่เกิดเลย 4) อีกอันหนึ่งก็คือว่าประชาชนก็ไม่ทราบอีกว่าจะร่วมมือกับรัฐ ตรงไหน เมื่อไหร่ หลายคนก็ใช้ความรู้สึกความคิดส่วนตัว ต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ โดยหลักการก็ไม่ค่อยได้ดู ใช้ความรู้สึก ใช้ความเป็นธรรมชาติ ใช้ต่าง ๆ มาตัดสินปัญหา ทั้งหมดเลย ลืมทุกอย่างไว้ ก็เลยทำให้เกิดความขัดแย้ง มีปัญหาาร่วมกัน พัฒนาไม่ได้ สิ่งนี้จะมีคนนำมาใช้ประโยชน์ ในการไม่เข้าใจของท่าน เพราะฉะนั้นผมต้องถามกลับไปว่า วันนี้

ทำไมหลายเรื่องที่น่าจะเข้าใจ ประชาชนน่าจะมีการเรียนรู้มานานแล้วโดยฝ่ายการเมืองโดยรัฐบาล โดยผู้บริหารประเทศ ปรากฏว่าไม่รู้เรื่องเหมือนเดิม เป็นสิบ ๆ ปีมาแล้ว วันนี้เราก็พยายามให้ทุกคนได้รับทราบ พูดไป แจ้งไป บางทีก็ไม่ค่อยสนใจ ไม่ค่อยร่วมมือ เพราะเคยชิน ผมว่าท่านต้องปรับตัวเองบ้าง ทั้งข้าราชการ ทั้งประชาชน ภาคธุรกิจ เอกชน ต้องปรับตัวได้แล้ว

วันนี้ประเทศกำลังเดินหน้า ไปสู่ออนาคต เพราะฉะนั้นต้องมีหลายอย่างที่มีการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงตั้งแต่ตัวเอง ครอบครัว สิ่งแวดล้อม เข้าใจกฎหมาย เข้าใจกติกา สงคมการเป็นประชาคมโลก ถ้าทุกคนทำตามกรอบที่เราออกกฎหมายไปแล้ว ตามกติกาสากล แล้วก็กล่าวอ้างว่าไม่รู้อีก พอไม่รู้ขึ้นมาปั๊บ มีเรื่องทันที ทั้ง ๆ ที่หลายคนก็ เพราะไม่รู้ แต่มีเจตนาบริสุทธิ์ ก็เป็นเครื่องมือของเขาเคลื่อนไหวไปโน่นไปนี่ ก็เป็นปัญหาหมด ก่อนอื่นท่านต้องดูกฎหมายก่อนว่า ท่านจะทำนี่จะผิดกฎหมายหรือเปล่า ถ้าผิดแล้ว การแสดงความคิดเห็นของท่านนี้ ถ้าเป็นความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางประชาธิปไตย มันใช่เวลาหรือยังใช่ไหม แล้วการกระทำของท่านนี้ มีผลกระทบกับการจราจร ผลกระทบกับคนอื่นที่เขาไม่เห็นด้วยอีกไหม เหล่านี้ท่านต้อง คิดรวมกัน ไม่อย่างนั้น แก้อะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมอยากขอร้องนักการเมืองข้าราชการ ประชาชนทุกคน ทุกหมู่เหล่า ภาคธุรกิจเอกชน ต้องร่วมมือทั้งสิ้น เข้าใจตรงนี้ ทำอย่างไรจะร่วมมือ จับมือกันได้ในลักษณะการเป็น “**ประชา**
รัฐ” ทั้งข้างบน และข้างล่าง

ใกล้ช่วงเทศกาลปีใหม่เข้ามาแล้ว มีวันหยุดยาวหลายวัน มีการเฉลิมฉลองกัน ก็เป็นธรรมดา อยากจะขอให้ทุกคน ระมัดระวัง ในเรื่องของการเดินทาง ผมไม่อยากให้มีการสูญเสีย บาดเจ็บเล็กน้อยก็ไม่อยากให้เกิด เพราะเป็นช่วงเวลาแห่งความสุข ยิ่งเสียชีวิต ยิ่งแยะใหญ่ เพราะมีคนเสียใจกับท่านมาก ครอบครัวท่าน พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน ร่วมงาน ไม่มีใครอยากเห็นใครเจ็บ ตายไป โดยเฉพาะรัฐบาล พยายามทำทุกอย่างแล้วนะครับ ก็อยู่ในขั้นตอน สร้างความเข้มแข็ง จะดูแลเรื่องถนนหนทางยังไง ทางเลี้ยว ทางโค้งยังไง เรื่องของพื้นที่เสี่ยงต่าง ๆ การควบคุม ความเร็วรถ การควบคุมพลขับ ทุกอย่างต้องทำใหม่ทั้งหมด ก็เริ่มได้บ้าง บางอย่างก็เริ่มไม่ได้ ก็ต้องใช้คนในการ อำนวยการจราจร ต้องขอบคุณเจ้าหน้าที่ที่เตรียมการมาโดยตลอด ทั้งของกระทรวงมหาดไทย ตำรวจ ทหาร เจ้าหน้าที่พลเรือนทั้งหมด ก็ร่วมมือกันทุกครั้ง มีวันหยุดยาว ๆ เขาก็ไม่ได้ไปเที่ยวเหมือนกัน ครอบครัวเขาก็มี แต่เขาเสียสละอยู่กับท่าน อย่างมาคิดว่าเขาอยู่เพราะเป็นหน้าที่อย่างเดียว หรือได้รับเบี้ยเลี้ยง ไม่ใช่ ความสุขเขาก็ ต้องการ แต่เขาจำเป็นต้องอยู่ เบี้ยเลี้ยงเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ให้เขากิน เขาอยู่ เขาใช้ เขาไม่อยู่บ้านก็มีเบี้ยเลี้ยงให้ลูกเมียเขากินอยู่ที่บ้าน เข้าใจบ้าง ขอขอบคุณข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ทั้งหมด ทุกคนที่ต้องเสียสละวันหยุดช่วง เทศกาล มาช่วยดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับพี่น้องประชาชนทุกคน ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าปีใหม่นี้หน้านั้นเราจะ พบแต่ในสิ่งที่ดี ๆ ประเทศชาติเดินหน้าไปได้ ความขัดแย้งลดลง หรือไม่เกิดขึ้นอีกเลย จะเดินหน้าไปสู่การ เป็นประชาธิปไตยที่ถาวร ขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ ขอให้มีความสุขครับ
